

SVENSKA C1- DEL 2

Tisdagar 7.00-8.30

Fredagar 7.00-8.30

Hur mår du idag?

Berätta om din vecka. Vad har du gjort?

Vad skulle du göra om....?

Du kunde välja något som du blev bäst i världen på?

Om du kunde prova att vara man/kvinna för en dag?

Du kunde läsa folks tankar?

Om Kristian Gidlund

Frilansjournalist och trummis i popbandet Sugarplum Fairy. Lider av obotlig magsäckscancer och skriver om sina upplevelser av livet och sjukdomen i den uppmärksammade bloggen *I Kroppen Min – resan mot livets slut och alltings början*. Bloggen har miljontals besök och delar av de nakna, självutlämnande och osentimentala texterna gavs ut som bok under våren 2013. Hittehunden Pysen, vars bakgrund är oklar, är sedan ett par månader hans ständige följeslagare.

Den 17 september 2013 tog canceren Kristian Gidlunds liv. Han blev 29 år.

- Att långsamt dö är en administrativ syssla. Jag märkte upp nycklar, tömde kylskåpet och frysen, rensade i garderoben, i lådor och bland hyllornas böcker. Såg till att räkningarna var betalda. Att mina lösenord till det ena och det andra skulle vara lätta att hitta. Jag har hört att det kallas att dödsstäda, och jag har hört att det är något som äldre människor gör, när de känner att slutet närmar sig.

Kristian Gidlund överlevde en operation men berättar i Sommar i P1 om hur han känner att slutet närmar sig.

- Vi kommer att skiljas åt. Men jag ska göra mitt bästa för att alltid finnas nära. Skräms inte när ni överraskas. Överrumplas. Var inte rädda när en närvaro gör sig påmind. När energierna känns annorlunda. Det kanske bara är jag.

<https://sverigesradio.se/avsnitt/kristian-gidlund>

6 Drömmen om livet

Kristian Gidlund (1983–2013), trummis i bandet Sugarplum Fairy och journalist påbörjar sin första cellgiftsbehandling i mars 2011. Diagnosen är cancer i magsäcken och läkarna har gett beskedet att utgången är oviss. Gidlund startar bloggen *I kroppen min*, där han öppenhjärtigt skriver om sin kamp mot cancer. Det är en kamp som Gidlund förlorar och han avlider knappt 30 år gammal. Efter hans död publiceras hans bloggtexter i bokform med titeln *I kroppen min – Resan mot livets början och alltings slut*.

Textboken s.313-315

A I texten *Till mitt barn i drömmarna* målar Kristian Gidlund upp en bild av sig själv som den pappa han skulle vilja vara men som han vet att han aldrig kommer att kunna bli. Lyssna och följ med i texten.

Till mitt barn i drömmarna

116))

Vackraste, underbara unge. Vi kommer aldrig att ses. Men jag älskar dig ändå. Det har jag gjort från första gången som jag kom att tänka på dig. Jag har längtat efter dig sedan dess. Längtat efter att få hålla om dig. Efter att få dela hemligheter. Skratta och gråta. Leka över sommarängar och springa genom stormar.

Vi skulle nog prata en hel del, även om det till en början mest skulle vara jag som stod för babblandet. Vi skulle prata om det mesta. På ett gränslöst sätt. Hoppas jag i alla fall. Jag skulle lyssna på dina slutsatser – de fantastiska – och jag skulle tappa andan över ditt sätt att använda dina sinnen.

Jag vet nämligen att du skulle bli ett magiskt barn.

Jag skulle göra mitt bästa för att svara på dina frågor och lyssna på dina funderingar, och jag vet att du skulle göra samma sak för mig.

Jag skulle uppmuntra dig till att försöka själv. För du kan mer än du tror. Glöm aldrig det. Och om någon säger att något är omöjligt: spetsa öronen. Det är då du ska använda urkraften som finns i ditt bröst. Du har stordåd framför dig. Tro inget annat.

Jag skulle försöka inspirera dig till att tänka ett varv till. Bortom det förväntade. Och jag vet att du skulle inspirera mig. Det gör du redan.

Vi skulle klättra i träd, du och jag. Och när du ville klättra lite högre, skulle jag försöka låta dig. Men jag skulle stå under dig med utsträckta armar och dunkande puls. Det vet jag redan nu.

Samma sak skulle hända om du någon gång ville visa mig att du kunde cykla utan att hålla i styret. Jag skulle titta på med lika delar skräck och förtjusning. Och jag skulle fyllas av en oerhörd stolthet, precis samma stolthet och styrka som skulle fylla mig om du aldrig någonsin ville cykla utan att hålla i styret. För det är du som bestämmer.

Det är det viktigaste av allt.

Läs texten i grupper.
Översätt ord som är nya.

Vi skulle bygga kojor och läsa sagor i ficklampans sken. Vi skulle hjälpa varandra att inte vara rädda för mörkret. Att inte vara rädda för åskans dunner. Du skulle vara min styrka när jag blivit svag.

Du skulle vara det bästa som någonsin hänt mig.

Jag skulle sätta gränser och ibland bli tjurig. Jag skulle citera författare och du skulle tycka att jag var obeskrivligt mossig. Ibland skulle jag antagligen tvinga med dig ut i skogen när du hellre ville göra andra saker, vi skulle bråka och ha det tufft. Du skulle bli förbannad över bilden till studentskylten som jag valt ut – antagligen en bild från någon semesterresa som vi gjorde med familjen för länge sedan.

Men vid varje dags slut skulle vi ha blivit vänner igen. Det är jag säker på.

När tonårsfyllorna knuffat dig över gränsen, så hoppas jag att du skulle ha ringt mig. Jag skulle komma. Komma för att hjälpa dig. Du hade inte behövt vara rädd. Jag har själv gjort samma sak. Hur många gånger som helst. Och du skulle säkert tjuvröka någon gång. Det gjorde jag med. Men skulle jag komma på dig så skulle jag bara visa ärret på min mage. Då hade du nog slängt cigaretterna.

Och jag hoppas att vi hade kunnat prata om ditt brustna hjärta. För ett sådant kommer du att få. Det hör livet till. Men du, min underbara. Det går över. Även sänkta hjärtan läker.

Och då dagen skulle komma, då du skulle berätta att du förälskat dig i någon – kille eller tjej – skulle jag hålla om dig och glädjas. För kärleken är det viktigaste. Det som vi ska sträva efter.

Men vi kommer aldrig att ses, min bästa vän. Trots det vill jag att du ska veta att jag älskar dig. Det kommer jag alltid att göra.

Frid, kram och all tänkbar styrka,

Din pappa som aldrig fanns

Kristian Gidlund, 2012

Textboken s. 316

B Diskutera:

- Vad tror ni att Gidlund vill säga med följande?

”Men jag älskar dig ändå. Det har jag gjort från första gången som jag kom att tänka på dig.”

”Men jag skulle stå under dig med utsträckta armar och dunkande puls.”

”Och jag skulle fyllas av en oerhörd stolthet, precis samma stolthet och styrka som skulle fylla mig om du aldrig någonsin ville cykla utan att hålla i styret.”

”Du skulle vara min styrka när jag blivit svag.”

”Jag skulle citera författare och du skulle tycka att jag var obeskrivligt mossig.”

”När tonårsfyllorna knuffat dig över gränsen, så hoppas jag att du skulle ha ringt mig.”

- Vilken sorts pappa drömde Gidlund om att bli? Visa och motivera med exempel i texten.

- Vilka känslor väckte texten hos er?

Spotifylista

<https://open.spotify.com/user/bwkiacu3q0s4yiu4eo4h1deqy?si=cswQw5RjSm6mp6A51PvJDw>

Tack! 😊

En låt

Bolaget

Farväl

Övningsboken s. 206-208